

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група ДВЕРИ
15. септембар 2017. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 09. 2017

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01/02	2489	/	

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу одредбе чл. 107. ст. 1 Устава, те члана 40 ст. 1. тачке 1. Закона о Народној скупштини и чл. 150. ст. 1, 190. ст.1. Пословника Народне скупштине, подносимо **ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ О АУТОНОМНОЈ ПОКРАЈИНИ КОСОВО И МЕТОХИЈА**, с предлогом да се узме у претрес.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Обрадовић
_____ Бошко Обрадовић

Срђан Ного
_____ Срђан Ного

Иван Костић
_____ мр Иван Костић

Зоран Радојичић
_____ Зоран Радојичић

Драган Весовић
_____ др Драган Весовић

Марија Јањушевић
_____ Марија Јањушевић

Миладин Шеварлић
_____ Проф. др Миладин Шеварлић

Санда Рашковић Ивић
_____ Санда Рашковић Ивић

Славиша Ристић
_____ Славиша Ристић

ПРЕДЛОГ

Полазећи од државне традиције српског народа и његовог историјског права на АП Косово и Метохија као саставном делу територије Републике Србије,

Имајући у виду да је АП Косово и Метохија историјски, државотворни, духовни и културни стожер Републике Србије и њених грађана,

Будући да након нелегалне и нелегитимне агресије НАТО на СРЈ као правне претходнице Републике Србије и окупације дела њене државне територије, највиши национални и државни циљ Републике Србије представља физички повратак њених државних органа и институција на територију АП Косово и Метохија,

Нарочито увиђајући чињеницу да без физичког повратка државних органа Републике Србије на територију АП Косово и Метохија није могуће спровести уставну норму о јединственом правном поретку који важи на целокупној територији Републике Србије, укључујући и АП Косово и Метохија,

Ослањајући се на обавезујућу садржину међународних аката, и то Протокола о разграничењу између Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца односно Краљевине Југославије и Републике Албаније односно Краљевине Албаније од 1926. године, Конвенције о одржавању и обнављању граничних каменова, малих пирамида и кочева на граници од 1929. године, Повеље УН, Хелсиншког завршног акта, Резолуције 1244 СБ УН, као и Устава Републике Србије као највишег општег правног акта у унутрашњем правном поретку,

Нарочито следећи дух Устава Републике Србије, несумњиво дефинисан садржином преамбуле којом је констатовано да је АП Косово и Метохија саставни део Републике Србије, а да сви државни органи имају уставну обавезу да заступају и штите државне интересе Републике Србије на АП Косово и Метохија у свим унутрашњим и спољним политичким односима,

Уважавајући принципијелан и недвосмислен став Српске православне цркве да државна власт Србије не сме никада да да своју сагласност на отуђење АП Косово и Метохија, јер оно што се силом узме, то се и врати, али оно што се поклони некоме, то је за свагда изгубљено,

Препознајући недвосмислену вољу грађана Републике Србије којом се одбацује једнострано и противправно отцепљење АП Косово и Метохија од Републике Србије,

На основу одредбе чл. 99. ст. 1. тач. 7. Устава и чл. 8. ст. 1. Закона о Народној скупштини,

Народна скупштина Републике Србије, на седници одржаној дана .....
2017. године, донела је

РЕЗОЛУЦИЈУ
Народне скупштине Републике Србије о Аутономној покрајини
Косово и Метохија

1. Република Србија, у складу са међународним јавним правом, Уставом и вољом грађана, не признаје и никада неће признати једнострано проглашену независност АП Косово и Метохија од стране илегалних органа у Приштини.
2. АП Косово и Метохија је саставни и неотуђиви део Републике Србије, који се тренутно налази под окупацијом, о чему без одлагања треба обавестити међународну јавност.
3. Ниједан грађанин Републике Србије који се налази на јавној функцији нема право да потпише обавезујући документ који ће правно отуђити АП Косово и Метохија као део територије Републике Србије. Било какво формално признање самозване државе, оличене у илегалним органима у Приштини, представљало би трајни губитак стожера српске државности и културно-историјског идентитета српског народа.
4. Обавезује се Влада Републике Србије да прекине сваки вид комуникације и преговора у Бриселу са представницима приштинских илегалних органа, који се воде уз посредство Европске уније. Европска унија, чије су водеће државе извршиле агресију на СРЈ, а чије су оружане снаге окосница окупационих трупа на територији АП Косово и Метохија, никако не може бити посредник у разговорима о решавању проблема АП Косово и Метохија.
5. Обавезује се Влада Републике Србије да поништи све писане и усмене споразуме постигнуте у Бриселу са представницима приштинских илегалних органа, уз посредовање Европске уније, будући да је реч о неуставним, незаконитим и приватним политичким погодбама неовлашћених лица.
6. Обавезује се Влада Републике Србије да наложи свим политичким организацијама и појединцима који су на окупираној територији АП Косово и Метохија укључени у рад илегалних органа у Приштини, а који признају, примењују или доносе акте у оквиру илегалног приштинског система, да из истих одмах иступе и ускрате им подршку.

7. Народна скупштина Републике Србије захтева од Владе Републике Србије да покрене иницијативу у органима УН да се разговори о АП Косово и Метохија убудуће воде искључиво у оквиру Савета безбедности УН.
8. Народна скупштина Републике Србије захтева од Владе Републике Србије да предузме све неопходне мере за доследно и потпуно поштовање и извршење Резолуције 1244 СБ УН. Спровођење овог акта представља апсолутни приоритет у државној политици.
9. Народна скупштина Републике Србије захтева од Владе Републике Србије да у што краћем року предузме све нормативне и друге радње у циљу образовања Министарства за АП Косово и Метохија, с обзиром да се досадашњи рад Канцеларије за КИМ у пракси показао као супротан државним и националним интересима, неделотворан и недовољан за ефикасну заштиту интереса Републике Србије и њених грађана који живе на територији покрајине или су расељени, а значај АП Косово и Метохија за Републику Србију превазилази управне капацитете постојеће канцеларије. Ово министарство ће обављати све послове државне управе који се односе на поновно увођење и функционисање државних органа и институција Републике Србије на територији АП Косово и Метохија.
10. Обавезује се Влада Републике Србије да предузме све мере и радње у циљу физичког повратка и боравка српског цивилног и војног особља на територији АП Косово и Метохија, сагласно садржини Резолуције 1244 СБ УН. Ово се посебно односи на особље које ће одржавати непосредну везу са међународном цивилном мисијом и међународним безбедносним присуством, обележавати/чистити минска поља, одржавати присуство на местима српске културне баштине и на главним граничним прелазима.
11. Обавезује се Влада Републике Србије да предузме све мере и радње на јачању институција Републике Србије на територији АП Косово и Метохија и да пружи све видове подршке српском народу који живи у Покрајини. Ово се посебно односи на заштиту српске духовне и културне баштине, заштиту српских економских интереса и имовине на територији АП Косово и Метохија.
12. Обавезује се Влада Републике Србије да пружи све видове подршке и помоћи, финансијске и сваке друге, српском народу који је након агресије и окупације расељен са територије АП Косово и Метохија, посебно онима који желе да се врате.
13. Обавезује се Влада Републике Србије да, у борби за очување АП Косово и Метохија у саставу Републике Србије, затражи помоћ и подршку Руске федерације, НР Кине и других држава које нису признале једнострано проглашену независност илегалних приштинских органа.
14. Народна скупштина Републике Србије захтева да надлежни државни органи истраже одговорност свих оних који су у претходних 17 година, као државни

службеници или јавни функционери, поступали против националних и државних интереса Републике Србије, а за стране или личне интересе, и тако допринели да садашњи положај АП Косово и Метохија и вршење суверене власти државних органа Републике Србије на подручју АП Косово и Метохија буду неупоредиви тежи него 1999. године.

15. Обавезује се Влада Републике Србије да покрене енергичну дипломатску и медијску активност у светској јавности у циљу упознавања светске јавности са етничким чишћењем које се спроводи над Србима са Косова и Метохије у последњих 150 година. Потребна је знатно јача дипломатска и спољно-политичка активност Републике Србије у циљу обезбеђивања што ширег броја савезничких земаља за ову историјску борбу српског народа за очување АП Косово и Метохија у саставу Републике Србије.
16. Обавезују се Влада Републике Србије, Јавни медијски сервиси, радио и телевизијске станице са националном фреквенцијом, информативне агенције, штампани дневни и периодични медији и интернет портали од значаја за информисање домаће и светске јавности, Српска академија наука и уметности и остале значајне научно-образовне институције Републике Србије да покрену енергичну дипломатску, медијску, научну и образовну активност у домаћој и светској јавности у циљу промовисања српског духовног, традиционалног и културног наслеђа на територији АП Косово и Метохија, а нарочито у циљу заштите статуса манастира Високи Дечани, Пећка Патријаршија и Грачаница, као и цркве Богородице Љевишке у Призрену, као дела Светске културне баштине под заштитом Унеска.
17. Обавезују се сви државни и олимпијски спортски савези да се супротставе пријему самопроглашене, терористичке, тзв. Републике Косово у међународне спортске савезе и комитете, уз обавезно активно и оштро противљење оваквим иницијативама, гласањем против и одбијањем учешћа репрезентација Републике Србије у појединачним и групним спортовима на такмичењима у којима учествују спортисти са територије АП Косово и Метохија под заставом самопроглашене, терористичке, тзв. Републике Косово.
18. Обавезује се Влада Републике Србије да редовно, најмање једном у два месеца, извештава Народну скупштину Републике Србије о развоју догађаја у вези са АП Косово и Метохија и спровођењу овде наведених активности и мера за заштиту суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије.
19. Ова резолуција и њоме утврђени правац, смернице и циљеви државне политике обавезујући су за све државне органе, организације и јавне функционере, као и за средства јавног информисања и могу бити измењени једино новом резолуцијом Народне скупштине Републике Србије.
20. Ову резолуцију објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

У Београду, ...2017. године

ПРЕДСЕДНИК НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Маја Гојковић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Уставни основ за доношење ове резолуције садржан је у одредби чл. 99. ст. 1. тач.7. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије, као и у чл. 8. ст. 1. Закона о Народној скупштини, којим је, између осталог, прописано да Народна скупштина доноси резолуције.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Полазећи од међународног јавног права и конкретних међународноправних аката садржаних у тексту предложене резолуције, те следом уставне обавезе из уставне преамбуле и уставних норми о целовитости и недељивости територије Републике Србије, укључујући и територију АП Косово и Метохија која је тренутно под мешовитом окупацијом НАТО, ЕУ и илегалних органа у Приштини, а имајући у виду и уставну норму о јединственом правном поретку, неопходно је да Народна скупштина Републике Србије коначно заузме суверенистички политички став о даљим корацима у борби за очување АП Косово и Метохија у саставу Републике Србије. Имајући у виду појмовно одређење и природу резолуције као акта који Народна скупштина може донети, а којим се заузима одређени став и саопштава важна политичка одлука, подносилац захтева да Народна скупштина предложеном резолуцијом као представничко тело интервенише и преузме активнију улогу у одбрани државне идеје о Косову и Метохији као историјском, државном и духовном срцу Републике Србије. До сада је Народна скупштина поступала као неми посматрач противправног поступања извршне власти у Бриселу, а усвајањем предложене резолуције има историјску прилику да ствари сагледа са искључиво српског становишта и у искључиво српском националном и државном интересу.

То подразумева апсолутни раскид са досадашњом велеиздајничком политиком постепеног признавања независности тзв. Косова, проглашене од стране илегалних органа у Приштини, а кроз дијалог и посредовање ЕУ у Бриселу, јер су имплементацијом ових споразума на груб начин угрожене територијална целовитост и уставни поредак Републике Србије. Наиме, низом писаних и усмених споразума закључених у Бриселу, а нарочито њиховом постепеном имплементацијом, важећи Устав Републике Србије је на неуставан начин измењен. Стога се питање АП Косово и Метохија мора вратити у одговарајуће међународне оквире - искључиво формат УН, као и у уставне оквире, имајући у виду да је писани устав претпоставка владавине права.

Почев од 2000. године, примећено је одсуство воље да се на легитимним и легалним основама сачува АП Косово и Метохија у саставу Републике Србије. Све власти су се декларативно залагале за Косово и Метохију у саставу Србије, али ниједна власт није до краја инсистирала на потпуном спровођењу Резолуције 1244 СБ УН. Томе су погодиле и европске интеграције и под притиском истих низ погрешних потеза свих који су вршили власт, будући да европске интеграције имају једну константу у случају Србије: што је Србија ближа ЕУ, то је АП Косово и Метохија све даље од Србије.

Предложеном резолуцијом и заузетим ставовима се поништавају ефекти и последице политике коју су поводом косметског проблема спроводиле све власти почев од 2000. године па све до данас. Примера ради, резолуцијом се на несумњив начин констатује окупација дела државне територије што искључује могућност легализације и легитимизације актуелног стања које почива на тероризму, сепаратизму и агресији. На неправу се не може засновати право, па је проглашење окупације најлегитимнији и најцелисходнији потез. Затим, захтева се потпуни прекид комуникације и разговора између наших државних органа и носилаца државне власти са представницима приштинских илегалних органа у Бриселу, уз поништај писаних и усмених споразума који су у тим приликама постигани. Пратећу последицу поништаја ових споразума представља и иступање свих српских организација и појединаца који на било који начин учествују у раду илегалних органа у Приштини. Предложено је да Влада предузме све мере и радње на физичком повратку српског особља на територију АП Косово и Метохија, све у складу са Резолуцијом 1244 СБ УН. Ово се нарочито односи на особље које ће одржавати непосредну везу са међународном цивилном мисијом и међународним безбедносним присуством, обележавати/чистити минска поља, одржавати присуство на местима српске културне баштине и на главним граничним прелазима. Такође, посебна пажња се посвећује повратку расељених Срба и других грађана неалбанске националности, као и заштити имовинских интереса Републике Србије, будући да је узурпирана вредна државна имовина. Захтева се и активнија дипломатска и медијска акција ради упознавања међународне јавности о етничком чишћењу које се спроводи над Србима са Косова и Метохије у последњих 150 година.

Ова резолуција предвиђа оснивање Министарства за АП Косово и Метохија, а које министарство би требало да обавља послове државне управе који се односе на: функционисање институција Републике Србије на територији АП Косово и Метохија, образовање, здравство, социјалну политику, културу, инфраструктуру, систем локалне самоуправе и телекомуникације у српским подручјима на територији АП Косово и Метохија, избор и именовања органа управљања и руковођења у области образовања, здравства, социјалне заштите, културе и инфраструктуре у установама, предузећима и другим правним лицима на територији АП Косово и Метохија у складу са законима који регулишу те области и уз прибављену сагласност надлежних министарстава, функционисање и рад Српске православне цркве, обнову и заштиту духовног и културног наслеђа на територији АП Косово и Метохија, финансијску, правну, техничку и кадровску помоћ у свим областима значајним за Србе и друге неалбанске заједнице на територији АП Косово и Метохија, сарадњу са Комесаријатом за избеглице и миграције у делу који се односи на интерно расељена лица са АП Косово и Метохија, спровођење државне политике заштите територијалног интегритета Републике

Србије, сарадњу са цивилном и војном мисијом Уједињених нација на АП Косово и Метохија (УНМИК и КФОР) на основу Резолуције Савета безбедности број 1244.

Ова резолуција је први акт који се позива и на међународне уговоре о разграничењу између правних претходница Републике Србије са Албанијом, што је несумњив аргумент који иде у прилог тврдњи да је АП Косово и Метохија део Републике Србије која се граничи са Албанијом. Такође, ова резолуција је акт опредељења Народне скупштине Републике Србије да се борба за очување АП Косово и Метохија измести из формата бриселске бирократије која функционише на принципима условљавања тзв. европског пута Србије њеним повлачењем са територије АП Косово и Метохија.

III ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

За спровођење ове резолуције нису потребна додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.